

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/325/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212976
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212976.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 24.11.2014, č. k. 9C/193/2012-54, takto

r o z h o d n u t i e :

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal náhrady škody a súčasne náhrady nemajetkovej ujmy, zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že by v exekučnom konaní došlo k zbytočným prieťahom, a teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom uvedeným v § 9 ods. 1 až 4 zákona č. 514/2003 Z. z.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch rozhodnutia poukazyval na to, že okresný súd vo veci nesprávne postupoval, keď vo veci konal. V konaní totiž podal návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu, že podal ústavnú sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorým rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota aj ohľadom danej veci. Podľa jeho názoru rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým nevylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z pojednávania a rozhodovania veci nie je správne. Vo veci mali byť vylúčení všetci sudcovia Okresného súdu Rimavská Sobota, pretože ak v exekučnej veci konal sudca Okresného súdu Rimavská Sobota, potom ostatní sudcovia tohto súdu nemôžu byť nestranní pri rozhodovaní v danej veci o nároku žalobcu. Súd mal urobiť preto len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad a mal právoplatne rozhodnúť len o návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ nevyčkal právoplatnosť rozhodnutia o prerušení konania nesprávne vo veci postupoval, pretože nemohol vydať vo veci konečné meritórne rozhodnutie. Okrem toho žalobca trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak okresný súd konal bez toho, že by takýto návrh zo strany žalobcu bral do úvahy. Okresný súd vykonal dôkaz exekučným spisom ex offa bez toho, že by sa žalobca mohol k predloženému dôkazu vyjadriť a ovplyvniť tak rozhodnutie okresného súdu. Súd totiž vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám a túto okolnosť nemohol žalobca ovplyvniť. Vzhľadom na uvedené okolnosti preto nemal rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania. Okrem toho ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu a preto mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.. Okresný súd tiež ignoroval

všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, pretože žalobca mienil pred súdom predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex offa a žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnúť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Rozhodnutie okresného súdu teda nie je správne a preto žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania, aj z dôvodu, že je objektívne neudržateľné a nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Na odvolanie žalobcu sa žalovaná nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v ods. 2 až 7 § 213 ods. 1 O. s. p..

Po preskúmaní veci krajský súd nezistil, že by boli splnené dôvody na procesný postup podľa § 213 ods. 3 až 5 O. s. p., teda na opakovanie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa alebo doplnenie dokazovania. Krajský súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p.. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne právne argumentačne a presvedčivo vyporiadal v odôvodnení rozsudku s preskúmaním právneho základu a dôvodnosti uplatneného nároku žalobcu, preto dôvody obsiahnuté v odvolaní žalobcu namietajúce vnútornú rozpornosť a nedostatočnosť zdôvodnenia aj úvah súdu obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku nie sú opodstatnené.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 až 5 a § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku a to tak ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy.

K tomuto treba poznamenať, že skutkové závery z exekučného spisu a z toho vyplývajúce právne závery, tak ako sú uvedené v dôvodoch rozhodnutia okresného súdu, sú správne. Krajský súd sa stotožňuje s tým, že v danej veci nebol okresný súd viazaný lehotou 15 dní pre vydanie poverenia, lebo exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a súd správne skúmal, či pre vedenie exekúcie boli splnené tak formálne, ako aj materiálne predpoklady, a preto si zabezpečoval potrebné podklady od príslušného rozhodcovského súdu, čo dal na vedomie aj súdnemu exekútorovi. Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v konečnom dôsledku uznesením zo dňa 20.09.2010, č. k. 3Er 1454/2010-12 zamietnutá. Oprávnený podal opravný prostriedok, ktorý neskôr v odvolacom konaní vzal späť. Okresný súd teda využil procesný postup pre zistenie, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom, pričom jeho postup nemožno hodnotiť ako prietah v konaní, lebo rozhodol v primeranej lehote. Ak nebol preukázaný základ nároku na náhradu škody, potom akékoľvek úvahy o škode a jej výške sú nepodstatné.

Za nedôvodné považuje krajský súd argumenty obsiahnuté v odvolaní spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku ktorého malo byť údajne žalobcovi odňaté právo konať pred súdom. Žalobca v odvolaní tvrdí, že napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd v rozpore so zákonom konal podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti žalobcu. Súd podľa tvrdenia žalobcu ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca nepodal okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu s ústavnou sťažnosťou proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41NcC 107/2012. Dôvodom návrhu na zrušenie pojednávania okresného súdu bolo to, že vo veci nekoná nestranný sudca ako aj súd. Uvedenou okolnosťou sa však okresný súd zaoberal a uvedený dôvod nepovažoval za dôvod na zrušenie termínu pojednávania. Bol totiž toho názoru, že v otázke námietky zaujatosti sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota už rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý svojim rozhodnutím vylúčil z pojednania a rozhodnutia v danej veci len sudcu, ktorý konal v exekučnej veci, od ktorej žalobca odvodzuje nesprávny úradný postup. Takýto záver súdu prvého stupňa považuje za správny aj krajský súd, a preto pokiaľ nevyhovel návrhu na zrušenie pojednávania, považoval procesný postup súdu prvého stupňa krajský súd za správny. Súd prvého stupňa mohol preto postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd mohol v merite veci rozhodnúť aj predtým, ako rozhodnutie, ktorým okresný súd nevyhovel návrhu žalobcu na prerušenie konania, nadobudlo právoplatnosť. Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu proti rozhodnutiu vo veci samej, ktoré obsahovalo aj uznesenie, ktorým nevyhovel návrhu žalobcu na prerušenie konania, totiž posudzoval dôvodnosť a správnosť týchto rozhodnutí odvolací súd, ktorý nezistil procesné pochybenie okresného súdu, teda takú vadu konania, pre ktorú by okresný súd nemohol rozhodnúť aj o veci samej.

Pokiaľ žalobca namietal, že žiadal, aby na pojednávaní bol osobne účastný právny zástupca žalobcu, tak k tejto otázke krajský súd uvádza, že v podaní žalobcu aj samotnom odvolaní proti rozsudku okresného súdu je uvedené, že žalobca sa chcel zúčastniť len takého pojednávania, ktoré bude vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde. Tým dal najavo, že pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené u Okresného súdu Rimavská Sobota, tak nie je dôvod, aby sa zúčastnil pojednávania okresného súdu, lebo nie je vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde.

Ak za daných okolností okresný súd konal aj v neprítomnosti žalobcu, tak jeho procesný postup podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. bol v danom prípade správny. Postupom súdu prvého stupňa nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, pretože žalobca mal možnosť sa pojednávania okresného súdu zúčastniť, pričom svoje právo nevyužil.

Rovnako je nedôvodný argument, že súd nepoučil účastníkov v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. predtým, ako vo veci meritorne rozhodol. Poučenie súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. bolo obsiahnuté v predvolaní na pojednávanie, ktoré právny zástupca žalobcu včas prevzal.

Na pojednávaní okresný súd oboznámil hlavný dôkaz, ktorý navrhol žalobca, a to priložený exekučný spis, z ktorého odvodzoval žalobca nesprávny úradný postup a na základe toho uplatňoval náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Vykonal teda dôkaz, ktorý navrhol žalobca a ak na základe takto vykonaného dôkazu dospel k záveru, že nebol zistený nesprávny úradný postup okresného súdu v exekučnom konaní, tak vychádzal len z podkladu, ktorý bol navrhnutý žalobcom a z ktorého uvedené zistenie okresného súdu vyplýva. Ani krajský súd preskúmaním veci nezistil opak.

Žalobca v podanom odvolaní tiež vytyka okresnému súdu, že mal rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O. s. p., lebo žalovaná nereagovala na výzvu súdu, aby predložila písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O. s. p.. Tento argument žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žalovaná doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla rozsiahle procesné stanovisko k žalobe a k uplatnenému nároku, ku ktorému sa mohol žalobca vyjadriť, ak by sa zúčastnil pojednávania.

V danom štádiu konania sú v podanom odvolaní nepodstatné aj úvahy žalobcu o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu, a to s poukazom na to, že o námietke zaujatosti sudcov Okresného

súdu Rimavská Sobota aj v danej veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uvedenú otázku vyriešil. V rámci rozhodovania o námietke zaujatosti totiž dospel krajský súd k záveru, že pri posudzovaní opodstatnenosti námietky zaujatosti v daných veciach bol právne významný len pomer toho sudcu, ktorý konal v exekučnej veci, v ktorej sa namietaný nesprávny úradný postup týka. Pokiaľ bol žalobca presvedčený, že krajský súd nesprávne rozhodol o námietke zaujatosti, mal možnosť podať proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v súlade s § 237 písm. g) O. s. p. Najvyšší súd, ako súd dovolací, bol povolaný na poskytnutie ochrany k základným právam žalobcu. Takýto záver zaujal Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 2013 č. k. 1ÚS/89/2013. Okrem toho poukazoval aj na nedostatok právomoci na preskúmanie sťažovateľových námietok nezákonného sudcu, ktoré smerovali proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu v iných obdobných veciach.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nepovažoval krajský súd odvolanie žalobcu za dôvodné a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a žalovanej, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko táto si trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 O. s. p. nevyčísliła, ani ich nežiadala priznať. Odvolací súd mal preto za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatnila.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.